

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobkyně: **J. G.**, bytem T., proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 21.10.2015 proti rozhodnutí žalované ze dne 24.8.2015 č.j. X o *invalidní důchod*,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 24.8.2015 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí č.j. X ze dne 27.5.2015 se z r u š u j í pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou se žalobkyně domáhala přezkoumání *napadeného rozhodnutí žalované ze dne 24.8.2015 č.j. X, jehož kopii připojila*, kterým žalovaná zamítla její námitky a potvrdila *rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 27.5.2015*, jímž jí byla zamítnuta žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek dle § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), neboť dle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Tachov ze dne 17.4.2015 není invalidní, když z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost o 30%. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 24.8.2015 žalovaná zdůraznila, že novým posudkem o invaliditě vypracovaným lékařem ČSSZ dne 19.8.2015 bylo zjištěno, že žalobkyně není invalidní, i když se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je postižení uvedené v kapitole XII., oddílu E, položce 1b) přílohy vyhlášky Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., o *posuzování invalidity* (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 10-20%, a žalobkyni byla přiznána horní hranice vymezeného rozpětí, tj. 20%, která ve smyslu § 3 odst.

1 citované vyhlášky byla zvýšena o 10% pro další zdravotní postižení na celkových 30%, proto nemohlo být námitkám žalobkyně vyhověno.

Žalobkyně v žalobě vyjádřila nesouhlas s napadeným rozhodnutím, neboť dle ní její zdravotní stav odpovídá částečné invaliditě a byl posouzen chybně, když se v některých aspektech spíše zhoršil, proto požadovala nové posouzení zdravotního stavu a závěrem navrhla zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 24.8.2015 a vrácení věci žalované.

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Tachov vedeného ohledně žalobkyně a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 17.4.2015 i ze záznamu o jednání a posudku o invaliditě vypracovaného v řízení o námitkách dne 19.8.2015 ČSSZ pracoviště Plzeň soud zjistil, že žalobkyně nebyla uznána invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti je dle lékaře OSSZ zdravotní postižení uvedené v kapitole V., položce 4b) přílohy vyhlášky (*úzkostně depresivní porucha*) a dle lékaře ČSSZ je to zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., oddíl E, položce 1b) přílohy vyhlášky (*vertebrogení algický syndrom*), pro které byla jak u OSSZ, tak i u ČSSZ, stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 20%, jež byla ve smyslu § 3 odst. 1 citované vyhlášky zvýšena o 10% pro další zdravotní postižení na celkových 30%.

Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 13.11.2015 navrhla ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen *komise* či *PK MPSV*). Z dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobkyně soud zjistil, že napadené rozhodnutí ze dne 24.8.2015 bylo žalobkyni doručeno dne 25.8.2015.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – *pracoviště v Plzni o vypracování posudku*, který byl vypracován po jednání konaném dne 22.2.2016 za účasti odborného lékaře z oboru neurologie i žalobkyně. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byla žalobkyně invalidní pro invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49%. Dle doložené zdravotní dokumentace a vyšetřením přítomným neurologem byl zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je cervikokraniální a cervikobrachiální syndrom pravostranný a také vertebrogení algický syndrom hrudní páteře, prokázán syndrom karpálního tunelu vpravo a incipientní syndrom KT vlevo a dalším postižením je úzkostně depresivní syndrom se somatizací. PK MPSV tedy nebyla v souladu s posudkovým hodnocením OSSZ Tachov ani námitkového řízení a konstatovala, že u žalobkyně se jedná o středně těžké funkční postižení, závažné postižení jednoho nebo více úseků páteře, se závažnou poruchou statiky a dynamiky páteře, insuficiencí svalového korzetu, s často recidivujícími projevy kořenového dráždění, s funkčně významným

neurologickým nálezem, s poškozením nervu, popř. symptomatologie neurogenního močového měchýře, se závažným snížením celkové výkonnosti při běžném zatížení, některé denní aktivity omezeny. Míra poklesu pracovní schopnosti byla zhodnocena 35% podle kapitoly XIII, odd. E, položky 1c) přílohy vyhlášky, tj. uprostřed taxace (30-40%), když bylo přihlédnuto k postižení karpálních tunelů i úzkostně-depresivnímu syndromu a také s ohledem na dělnické povolání. Nebyly shledány podmínky pro použití § 3 odst. 1 a § 4 odst. 1 citované vyhlášky. Závěrem bylo uvedeno, že žalobkyně není schopna práce fyzicky těžké s manipulací s těžkými břemeny, ve vynucené poloze a v nepříznivých klimatických podmínkách, je ale schopna lehčí práce s možností změny polohy sed, stoj a v příznivém klimatu i práce s dodržením výše uvedených obecných pracovních kontraindikací. Datum vzniku invalidity stanoveno dnem neurologického vyšetření 26.9.2014 a nebyla stanovena KLP vzhledem k charakteru postižení, které je chronické s tendencí k progresi. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobkyni i žalované.*)

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Pro úplnost krajský soud dodává, že **dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky** v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů (*dle § 4 citované vyhlášky lze dolní hranici snížit až o 10 procentních bodů*). Podmínky pro toto zvýšení byly shledány lékařem OSSZ i ČSSZ, jak uvedeno shora.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen **s.ř.s.**), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen **správní orgán**). Dle § 31 odst. 2, 3 s.ř.s. ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu.

Dle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.

Podle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *k datu 24.8.2015*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobkyně se podanou žalobou domáhá přiznání invalidního důchodu s ohledem na její zdravotní stav z důvodů v ní uvedených. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 22.2.2016 *má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované byla žalobkyně invalidní pro invaliditu prvního stupně*, proto je ***žaloba podaná důvodně***, a *soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne 24.8.2015 i jemu předcházející rozhodnutí ze dne 27.5.2015 bez jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení* (výrok I. rozsudku) *pro vady řízení* (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) *spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně, neboť správní orgán si neopatrili ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle posudku PK MPSV je žalobkyně invalidní pro invaliditu prvního stupně (od 26.9.2014), neboť míra poklesu pracovní schopnosti odpovídá 35%. Předmětný nedostatek byl způsoben zejména při vypracování podkladového rozhodnutí na příslušné OSSZ Tachov a poté na ČSSZ (30% poklesu pracovní schopnosti), kdy žalobkyně nebyla uznána invalidní.*

Po právní moci tohoto rozsudku bude proto vycházet žalovaná ze zjištění, že žalobkyně je invalidní pro invaliditu prvního stupně od 26.9.2014 (§ 78 odst. 5 s.ř.s.), o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – tj. vznik invalidity prvního stupně, čímž bude realizován i rozsudek Krajského soudu v Plzni č.j. 16Ad 126/2015-27 ze dne 27.5.2016, neboť rozhodnutí o přiznání invalidního důchodu by žalovaná vydala v případě zjištění, že žalobkyně je invalidní pro invaliditu prvního stupně již na základě posouzení na OSSZ Tachov či by jí vyhověla v řízení o jejích námitkách uplatněných proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 27.5.2015.

Soud pro informaci žalobkyně připomíná, že pobírání invalidního důchodu pro invaliditu prvního stupně není dobou (důchodového) pojištění ve smyslu § 5 odst. 2 písm. f) zákona, neboť pojištění jsou účastni poživatelé invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně a osoby vedené v evidenci úřadu práce pouze po omezenou nikoli celou dobu evidence (§ 5 odst. 2 písm. a) zákona).

O náhradě nákladů řízení (*výrok II. rozsudku*) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně však nepožadovala žádné náklady tohoto řízení, proto bylo rozhodnuto, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o této stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 27.5.2016

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně